

[PRZYUCIERPIEĆ *vb pf*

inf przyuci(e)rpi(e)ć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Doznać, doświadczyć lekkich cierpień:

Zwrot: »nieco przyucierpieć«: To obaczymy/ iż potrzeba nieco przyvcierpieć wiernym ludziom czekając tu od pana Boga obietnic doczełnych. OrszakPos 175v.

Formacje współrdzenne cf CIERPIEĆ.

AĆ